

פרוטוקול מס' 104/ד

מישיבת ועדת-הכספים ביום שלישי,
ג' בטיון תשס"ו (24.5.1955)
בסעה 16.00

ג ר כ ו ד :

חברי-הוועדה:

- י. גורד - היו"ר
- ח. אריאב
- י. בדר
- ז. גניחובסקי
- א. הרצפלד
- ק. לוז
- ח. רובין
- א. סטופ
- י. פרדר
- ז. שפר

מזכירים:

- ה'ה ז. סוזאייב - סגן סר הסחר והתעסיה
- י. סטרן - מנהל מרכז ההסקעת
- ז. זגבי - מסנה למנהל מסרד האוצר
- א. הניג - מסרד האוצר
- י. הפיבק -
- י. בזק - מזכיר הוועדה.

סדר-היום: המסך הדיון בחוק לעידוד הסקעות הון (תיקון)
תשס"ו - 1955

היו"ר י. גורד: נדון עתה בסעיף 11, ואחר-כך בחזור לסעיף 4
וסעיף 7.

נבקש את סגן סר הסחר והתעסיה להסביר לנו
את התיקון שהובא להצעה המקורית.

ז. סוזאייב: סעיף א' קובע כלל שלפיו סר האוצר חייב
להרשות - בהסקעה מאוחרת - רפטריאציה של
10 אחוזים כל שנה. פטוסי ררוח כולל גם פחת כפול.

סעיף ב' קובע שעסקים שיש להם ררוחים לגבי
הערך המוסף, יכולים להוציא כל שנה - ללא הגבלה - את ררוחיהם במטבע
זר במסך השנה, בתנאי שיש להם ררוח בלירות כדי לשלם לאוצר. כאן יש
זכות למסקיע וחובה על סר האוצר, עד לגבול ההסקעה המקורית, ואחר-כך
יש הגבלה של 10%.

בסוף סעיף ב' ניתנת לסר האוצר הרשות, במקרה
שאין למפעל ררוח בלירות, להחיר את רפטריאציה, אך לא מעל ל-10 אחוזים.

עד כאן אין שינוי לגבי הנוסח המקורי.

ז. סוזאייב:

הנוסח המתוקן בא להשוות הלואה לתנאים של השקעה הון לפי סעיפים א' וב' ז.א. הלואה שתנאי חילוקה יאושרו ע"י שר האוצר - תהנה מן הזכויות המופיעות בסעיפים א' וב', והלווה יוכל להוציא בה, על חשבון ההלוואה עד 10% מן הרווחים - ואין הגבלה המחייבת חזקה מסוימת של הון ורביית.

ז.א. אמם, אם למפעל רוח מתמדת הייצוא - אם יהיו לו לירות ישראליות - הוא יוכל לשלם על חשבון ההלוואה גם למעלה מן הסכום. אם אין לו רווחים - הוא לא יחזיר. לדעתי, האוצר צריך להיות מעוניין שהשקעה הנעשית בצורת הלוואה, תשולם ומשולק, אם מסקיע מישהו במפעל 100 אלף דולר, לאחר שהאוצר מחזיר את ההשקעה היסודית, הוא יצטרך לאשר לצמיתות החזרה שנתית של 10 אחוזים. על האוצר לעודד השקעת הון בצורת הלוואות. אינני מבין מדוע יש לאסור את הקטנת הקרן. אבקש את שר זגבי להסביר מדוע יש הגבלה בנקודה זו.

ט. בז'רנו:

יש לי הרושם שאתם יוצאים מתוך הנחה שהמסקיעים הנותנים הלוואות, מתכוונים למעשה להסקיע ולא להלוות, מתוך טעמים שלהם, במדיניותם-הם. נכון, סקיעים דבר כזה, אך אין לעשות הכללות. יש הלוואות - שהן הלוואות, ולא השקעות. יכולה להיות הלוואה לעשר שנים ושר האוצר מאשר אותה - והיא ניתנת למפעל מאושר. אך זה מתקבל על הדעת שהלוואה מחזירים רק במידה שיש רווחים. המפעל חייב להחזיר את ההלוואה, וחוא יפסוט את הרגל אם אינו יכול להחזיר. אם שר האוצר אישר את ההלוואה הוא חייב להעמיד לדעתם את המטבע הזר. אם מקבלים הלוואה לעשר שנים - לא מחזירים אותה קודם.

אינני מסכים גם לדעה שהמדינה מעוניינת בהשקעות בצורת הלוואות. אם אתה נותן 10 אחוזים לטקסיע-חוץ, אין זאת אוסרת ששילמת לו את כל ההון. ה-10 אחוזים זו רביית של ההון והצמיתות - שעליה מדבר שר סוזאייב - אינה צמיתות. אלה הם 10 אחוזים שהוא מרוויח כל שנה. המדינה יכולה בזמן מסוים לא לקבל הלוואות. אם היא מעוניינת - היא יכולה לקבל הלוואות לשלוש שנים ולא לעשר שנים. (ז. סוזאייב: הכוונה היא לסוג הראשון של ההלוואות). אינני חושב שעלינו להיות מעוניינים שלטראית עין יקראו לזה הלוואה וכעבור שלוש שנים יקחו חזרה את הכסף. אם מפעל עומק בייצוא ואין לו קשיים בהשגת מטבע זר, הוא יכול לעשות קומבינציות טובות, לפי ראות-עיניו. הוא יאשר שיש לו הלוואה לעשר שנים ויצוצו להחזירה כעבור שנתיים. אי-אפשר לאשר שנותנים לו אותן הזכויות כמו להשקעה, רק מפני שהוא קורא לזה הלוואה ולא השקעה, והוא מתכוון להשקעה.

י. פרר:

אינני רוצה להביע דעה אם אנחנו מעוניינים בהלוואה או בהשקעה אמיתית. לכל מקרה יש בסיסות מסלול. יש מקרים שבהם רצוי יותר לקבל הלוואות, ויש גם מקרים אחרים, שבהם רצויה השקעה.

אני מקבל בברכה את הרעיון של הכללת ההלוואות במסגרת אותן הזכויות.

ז.א. אמם, אני תומך בדעתו של ח"כ בז'רנו, שלא ייתכן, ע"י ההתאמה להגיע לפרפורטציה של המוצג הלוואה. להלוואה יש בעולם הגדרה מסוימת: זה כסף שאני חייב לשלם חזרה במועד מסוים. אם מקבלים הלוואה של 5 שנים באישורו של שר האוצר, לוקחים בחשבון שיש קונברטיביליטי. אי-אפשר לבוא אחרי שנה ולאשר שמכיון שלא היו רווחים של 10% אין משלמים את ההלוואה. הדבר הזה יקלקל את שטח הטוב של כל המפעלים. נראה לי גם כמוגזם, שצמיתות כאן אפשרות לשלם חזרה לפני המועד. אם מתחייבים ל-5 שנים, זו התחייבות גם בזמני האדם שנותן את ההלוואה, ואם מחזירים לו את הכסף במועד שבקבע - הכל ספיר.

אני מציע לאסור על הרעיון היסודי - דין הלוואה כדין השקעה. אבל צריך להיות סעיף מיוחד, שלפיו רשאי אדם לשלם חזרה את ההלוואה גם אם אין לו 10% באישורו של שר האוצר.

ח. אריאב:

העקרונות הוא שדין הלוואה הוא כדין הסקעה.
מצד שני צודק ח"כ בז'רנו שאי-אפשר להגביל
את זה רק להלוואות שהן סקעות טוטלות. צריך למחוק את המלים "לא יעלה
על סכום הרווחים שהיו באותה שנה במפעל". גם אם אין רווחים צריך לסלק
את הלוואה.

אינני מבין את התנגדותו של ח"כ בז'רנו
לסיפא. כתוב במפורש שלא יותר.

ק. לונז:

אם מניחים שזאת הצעת הסמלה, 2 הדברים
שהסביר סגן שר המסחר והתעשייה אינם מתאימים
לכתוב כאן. ראשית, הנקודה שעמד עליה ח"כ אריאב. כתוב כאן במפורש
שהסכום שיותר להוציא לא יעלה על הסכום שזמן הון עון בקבע לו. ()
(ז. טוואליב: אני טודה בזה). שנית, אמרת שמי שהסקיע הסקעה מאושרת
יהיה רשאי להוציא 10 אחוזים של ההסקעה. פה כתוב התיפך.

בסעיף ד' כתוב שלא יותר להוציא יותר מן
ההסקעה המאושרת, ובמקרה של הלוואה לא יותר מן ההלוואה בתוספת רבית.

ז. ספר:

צריך למחוק את המלים "ובלבד שהסכום הכולל
שיוצא מישראל לפי סעיף קטן זה לא יעלה
על סכום הרווחים". לעומת זאת נכונה הסיפה "לא יותר מן הסכום שזמן
פרעונת הגיע באותה שנה". פירושו של דבר שהחוק מכיר בחובה לשלם את
ההלוואה לפי מועדי פרעון.

אם מדובר בהלוואה - ובסעיף ד' יש הבחנה
מפורשת בין הסקעה מאושרת לבין הסקעה בצורת הלוואה - סעיף ד' מנוסח בניגוד
לסעיף ג' בנקודה עיקרית אחת. בסעיף ג' כתוב שאפשר להוציא לא יותר מן
הסכום שזמן הפרעון הגיע אותה שנה, ובסעיף ד' כתוב "לא יעלה סכום
ההלוואה בצורת רבית". וסכום הלוואה אינו מוגבל בפטן הפרעון שהגיע
באותה שנה, מפני שסכום ההלוואה יכול להיות ההלוואה כולה. אם הכוונה
היא לתוכן שבסופו של סעיף ג', יש לבטח זאת אחרת. אם הכוונה היא הפוכה,
צריך לבטח את סעיף ג' אחרת.

הי"ר י. גנרי:

יש כאן סתירה בין הסיפה של סעיף ג'
לבין סעיף ג'.
שנית, מה הכוונה למלים "סכום כולל"? -
מדוע מופיע המונח הזה בסעיף א' ואינו מופיע בסעיף ב'?

ט. בז'רנו:

נראה לי שבסעיף ג' יש הרעה לגבי הסצב
הקיים כיום, בלי הסעיף הזה. כיום, כאשר
הסעיף הזה איננו, רשאי שר האוצר לאשר תנאים מסוימים של הלוואה שספעל
ישראל רוצה לקבל מתושב חוץ. אם שר האוצר חושב לנכון הוא יכול לאשר
הלוואה כזאת לחסד שנים ויחזירו 20% לשנה על החשבון ההלוואה בתוספת
רבית מסוימת. אין כל הגבלה. בא סעיף ג' ואומר: אם אתה רוצה להיות
"מפעל מאושר" ושההלוואה תהיה "מאושרת", - אין כל ערך לכל מה שהסכים
שר האוצר קודם, כי ההלוואה צריכה להיות לפחות ל-20 שנה, ואם שר האוצר
מוכן לתת לך אישור כזה - אין זה נותן לך אפשרות לקבל הלוואה מאושרת.
האם נכונה טענה זו או לא?

י. פרדר:

נראה לי, שלאחר שנקבל את החוק, צריך יהיה
לבסוח בצורה אחידה וברורה.

י. פרדרי:

אני מבין שיש סני טיפוסיים של הלוואות:
האחת - כאשר מבקשים סך האוצר הלוואה,
בנייה לשלוש שנים, עם רווחים של 8%, בלי כל עמדה מיוחדת לשאלה אם יהיו
רווחים או לא. גם מפעל מאושר יכול לקבל הלוואה בלי להנות מן הזכויות
המיוחדות שבחוק זה. זו הלוואה רגילה, ואין הבדל מי הוא מקבל ההלוואה.

אבל, אם רוצים להנות מן התנאים המיוחדים
האלה - יש הגבלות נוספות, לא כן?

אני חושך בנוסח המקורי של החוק. אני יכול
לקחת לדוגמא את הפרדסנות. יכולה להיות שנה לא טובה ביותר, אבל נהיה
מעוניינים לשלם את הדיבידנדה למסקיעים, אף על פי שלא הרווחנו את ה-5
אחוזים. במקרה כזה ראוי שר האוצר לתת את האפשרות לשלם את זה, גם אם
אין רווח.

היו"ר י. גורני:

אני חולק על העקרון, אלא שסני הדברים
אינם מתייבשים כאן. צודק ח"כ בז'רנו
כאשר הוא אומר שער עתה יכול היה בעל הלוואה להתנות תנאים ובעל המפעל
היה חופשי בתנאים. עכשיו קובעים סורה של מייגים, שיכנלים להכביר על
המפעל לקבל את ההצעה. המייגים האלה לא היו. האם על-ידי כך אנו
מייגים את המטרה של עידוד הסקעות הון?

מ. הנבי:

כאשר אדם רוצה לקבל הלוואה ולחייב את
האוצר להעמיד לרשותו דולרים - הוא חייב
לבקש את רשות האוצר. - כדי שיוכל להחזיר את ההלוואה בתנאים מסוימים.
הלוואה כזאת יכול לקבל גם מפעל מאושר. אבל זו אינה הלוואה מאושרת.
בחוק זה רצינו לעודד מסקיעים ולא מלווים, אבל כאשר לנו שיש מסקיעים
מאיינם רוצים להסקיע כסף - מסוים אינם רוצים להשתתף בהגהלת המפעל, או
שהדבר נוח להם לגבי מס-ההכנסה שעליהם לשלם במדינתם. אנשים אלה
רוצים להלוות כסף, והמפעל חייב להחזיר את הכסף הזה בסך 10 שנים, והאיס
יכול לעשות בזה כראות עיניו. אבל אם הוא בא לחייב את האוצר להוציא
את התסורה של לירות ישראליות - יש מייגים. אפשר להוציא, לכל היותר,
למפעל כזה להוציא, מבלי לקחת בחשבון סובסידיות שהאוצר נותן. אם יש
לו רווחים או אם יש לו ערך מוסף - הוא יכול להוסיף. יש לו לירות
ישראליות והאוצר יכול לתת לו את הערך המוסף, ואחר-כך המפעל יהיה
זקוק לחומר גלם ויצטרכו לתת לו מטבע זר. אם יש למפעל ערך מוסף
ומסוים והוא מסלים בלירות ישראליות ורוצה להעביר את זה - המפעל נותן לו.

כאשר הצענו את החוק הזה היה טאבק קשה
מאד, מפני שלא רצינו לכלול את ענין ההלוואות. אסרנו שיסלמו רק רבית
בסך 10 שנים. אחר-כך אסרו שאין להעניש את האדם מסוים שזה הון, וסך
האוצר אסר שאם אפשר לשלם את ההלוואה תוך 10 שנים, הוא רוצה לאשר את
תנאי סילוקה. כוונתנו היא: הלוואה לצורך החוק הזה היא רק הלוואה
מאושרת, ואזי היא חייבת להיות בתנאי החוק הזה. אבל אם מפעל רוצה
הלוואה של מליון לירות, על-מנת שהאוצר יחזיר אותה, עליו לקבל אישור
לכך, ללא כל קשר עם החוק הזה.

ז. סוזאייב:

בנקודה אחת הרחקתם-לכת בפרוסי - זו
היתה דעתי. כנראה מסוכם אחרת. אך
אני מוותר על זה.

אנסה להסביר לחברי הוועדה מדוע אני
מבקש לקבל את הנוסח שלנו. אם נביר פה בספורט שהחזרת הלוואות כאלו
היא חובה - בין אם היו רווחים ובין אם לא היו - האוצר לא יאשר הלוואות
כאלו, האוצר היום בדרך כלל אינו רוצה לקבל התחייבויות להלוואות.

ז. סוף-מדינה:

הסעיף הזה בא כתוצאה מלחצם של מסלולי-נו
ברצות-הברית. מר זגני עמד כבר על
הניסיונים. אם מסקיע כזה מסקיע את כספו בארץ ומקבל דיבידנדה עליו לסלם
מס-הכנסה, ואם הוא נותן את הכסף בהלוואה - הוא מקבל חזרה את הכסף,
ואינו חייב בתשלום מס-הכנסה.

החוק אינו יכול לראות מראש את כל
הנואגים. אך הוא פותר את הבעיה העיקרית.

י. פרוד:

אני סכן לקבל את הנוסח הזה, בתנאי
שלאסר כאן במפורש "הלוואה בתנאים
כאלה וכאלה"; אבל רק סן הרווחים, כדי למנוע כל אי-הבנות,

ט. זגני:

לשאלותיו של יו"ר הוועדה - בטלים "סכום
כולל" מתכוונים לסכום הכולל של כל ההסקע
(הכרובה לסעיף א'). בסעיף ב' מנפיע אותו הדבר, אלא בנוסח טובה בטקצת.

היו"ר י. גורני:

אני גם כן סבור הייתי שאין בנתלים כאן
כל יתרון. אבל לאחר דברי ההסבר אני
סבין שאם רוצים שההלוואה תהיה מאושרת - ולא תהיה הלוואה רגילה -
וסר האוצר יקבע את תנאי ההחזרה, צריכים להיות חייגים מסוימים.
השאלה היא אם אפשר להסיר את הסייגים האלה.

ס. בז'רנו:

סוכנותי שבטביל אותם הסקרים שבחיינה
מסקית זו הסקעה, ולמראית-עין זו הלוואה
הסעיף הזה עונה לבעיה. אבל אני רואה בסעיף זה אחיזת-עינים. אנו
כותבים בסעיף 1 שזו הלוואה לעשר שנים במטבע חוץ, שיכולה להיות הסקעה
מאושרת, בא סעיף ג' ומבטל את זה. הלוואה במטבע חוץ לעשר שנים אינה
יכולה להיות הלוואה מאושרת. צריך להיות כתוב לי לפי סעיף ג' כדי
שהלוואה תהיה מאושרת צריכים למפעל להיות רווחים כדי להחזיר אותה; ושנית
יחזירו אותה במשך 20 שנה ולא 10 שנים. כי כאשר אתה מגביל 10 אחוזים
לשנה עם רבית מינימלית של 6%, זה לא יהיה 10 שנים. אם כך - לטעם מה
אחיזת-אעיביים הזאת.

היו"ר י. גורני:

בניה שאנחנו מקבלים את הנוסח כסן שהא
האם נשארת סברירה בידי המפעל לקבל הלווא
לפי החוק הזה עם כל הסייגים שבו, או לקבל אותה בצורה אחרת? אם כך -
אין הרעה לצני המצב כיום.

ס. בז'רנו:

מדוע לכתוב שנותנים, כאשר האוצר אינו
רוצה לתת?

ס. סטרן:

אני לוקח את הטיפוס של האסטרקני סרונה
להשתתף בהלוואה, ואינו רוצה להסקיע.
הוא יודע שהוא נותן הלוואה ל-20 שנה. אם מפעל רוצה לקבל הלוואה הוא
מקבל את אישורו של האוצר. יש מקרים שמקבלים את הלוואות בצורת סכונות,
או סלפונים, לתקופה קצרה. אבל זו לא הסקעה.

ס. לונד:

סעיף ג' מדבר על הערך המוסף. לא הותנה
כאן התנאי "אם לא הוצא הערך המוסף לפי
סעיפים א' וב'". בכל המקרים האחרים יש תנאי כזה.

א. הניג:

אם אין למפעל דולרים - אין לו ערך מוסף.
בסעיף ב' יש הגבלה לא בקטר עם הדולרים,

אלא בקטר לרווחים.

ב. לזו:

אם יש מפעל שיש לו מסקיע ומלווה -
למסקיע האוצר יצטרך להת אפשרות להוציא
מטבע על חשבון הרווחים שלו, לפי סעיף א', ולפי סעיף ב' את הערך המוסף,
ללא כל קטר עם סעיף א'. האוצר יצטרך להוציא מן הדולרים שלו כשביל המסקי

ג. בז'רנו:

המסקיע יכול להוציא 10 אחוזים מהקצבת
האוצר או יותר מ-10 אחוזים מן הפטוים.

א. הניג:

אם יש למפעל סני מסקיעים - אחד מסקיע-חוץ
ואחד מלווה: לאחד הוא נותן את הערך המוסף
ובשביל הסני אין לו, והוא מקבל מן האוצר.

ז. סוזאייב:

יש מפעלים שאין להם ייצוא והמפעלה מאשרת
אותם ומסכימה להעמיד לרשותם מטבע זר.

ב. לזו:

הדברים האלה אינם נאמרים בחוק.

ז. סוזאייב:

בסעיף 21 כתוב שמאשרים חברה כמפעל מאושר
ואז הוא נהנה מוטומטית מכל הזכויות -
מלבד סעיף 21, שעליו צריך לקבל אישור.

אינני רואה כאן כל סתירה.

א. הרצפלד:

אני מציע לשנות את המלים "אותה סעה".

היו"ר י. גורדי:

אנו נצביע עתה סעיף 11. סיעת מס' י
מציעה:

לסעיף א. למחוק את הפסקה החל מ"זכאי לקבל
מטר האוצר" עד לסוף. ובמקום זה
יבואו המלים: "לא יקבל היתר מסך
האוצר להוציא מישראל מטבע חוץ".

סעיפים ב' ג' ד' ה' - יימחקו.

ס ח ל י ט י ט:

הצעת סיעת מס' י לא בתקבלה

סעיף 11 (א) (ב) שבנוסח המקורי - ג ת ק ב ל ו
" 11 (ג) (ד) (ה) (ו) בנוסח
המחוקן - ג ת ק ב ל ו

היו"ר י. גורדי:

אנו עובדים לסעיף 7. (קודם סעיף 7)

אח"כ רצמח אט).

היו"ר י. גורני:

אני רוצה להפנות את תשומת לבכם למכתב
סקבלתי מנטיעות הדרום.

"בעקבות הערותיה של חברת מהדרין בע"מ
ביחס לתקונים המוצעים לגבי החוק עדוד השקעות הון חס"י - 1950, הננו
מתכבדים להביא לידיעת כבודו כי חברתנו נטעה ועדיין נוטעת כרמי גפן
ופרדסים במשקה בדרום, הנמכרים ליהודי חוץ לארץ. בתור מפעל מאוסר
הננו מגייסים הון למשק החקלאי שלנו בהבטחת כל ההקלות בחוק, ונראה
לנו איפוא כי בכל התקונים המוצעים יש להרחיב את ההגדרה גם על מטעי
גפנים ולא על הדרים בלבד."

מר סטרן:

לא דין כרמים כדין פרדסים. כרם נותן יכול
כבר בשנה השלישית ואילו פרדס - מאוחר

הרבה יותר.

ד. ספר:

אני חושב כי מביעת נטיעות הדרום היא צודקת.
גם כרם אינו נותן פרי אלא בשנה הרביעית.
בשנה השלישית למעשה אין לו יכולים אלא גפנים מועטות נותנות פרי מועט.
איני מבין, על כן, מדוע מבבילים אתם את הדבר לסנתיים ימים. כל ההקלות
הניתנות למפעלים אחרים צריכות בדרך הטבע להינתן גם לעצי כרמים.

מר סטרן:

אני מסכים שתוסיפו גם עצי כרמים.

הוחלט: להוסיף גם עצי כרמים לסעיף זה.

ס. בוז'רנו:

בסעיף זה מופיע דבר שלא סמנו אליו לב
בתחילה. בה בשעה שבהצעה המקורית מופיעות
המלים "או מן התאריך שקבע המנהל" לפני כן - כאן בא הדבר בסוף. ויש
בזה מסום שינוי רציני ומכריע שלא לטובת המסקיעים.

סגן שר המסחר והתעשייה, ד. סוזאייב: הצדק אתך. סמתי לב לכך. גם אני
חושב שניסוח זה איננו טוב. אולי תסכים
לכתוב במקום "הכל לפי שקבע המנהל" את המלים "הכל לפי בחירת המפעל".

היו"ר י. גורני:

אליבא דכולם אין הניסוח הזה מופיע כאן
טוב. לפנינו, על כן, שתי אפשרויות:
(1) "הכל לפי בחירת המנהל"; (2) או להשאיר את הניסוח המקורי כפי שהוא
מופיע בחוברת הכחולה שלפנינו.

סגן שר המסחר והתעשייה, ד. סוזאייב: אני סוכן לוותר על הצעתי ומצטרף
להצעה המקורית המופיעה בחוברת

הכחולה.

הוחלט: לקבל ההצעה בחוברת המקורית בתוספת
"הכל לפי הזמן המאוחר יותר".

היו"ר י. גורני:

חבר הכנסת רובין מציע למחוק את סעיף 11
המקורי.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת רובין - לא בתקבלה.

ההצעה המקורית בתוספת "כרמי גפן"
ו"הכל לפי הזמן המאוחר יותר" - בתקבלה.

אני רוצה לסאול את חבר הכנסת רובין
אם יש לו הצעות בסעיף 11 שיבוא במקום

היו"ר י. גורי:

סעיף 21.

אני מציע לפחוק את הסעיף.

ח. רובין:

ה צ ב ע ה

הצעתו של חבר הכנסת רובין - לא נתקבלה.

הצעתו של חבר הכנסת לונז - נ.ת.ק.ב.ל.ה.

סעיף 4
=====

חבר הכנסת אריאב בקטני להסתדל לדחות
את ההצבעה בענין זה.

ט. כוז'רנו:

אני מציע לפחוק את הסעיף.
אלטרנטיבה : במקום 1.4.55 לכתוב 1.9.55.

ח. רובין:

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת רובין - לא נתקבלה.

הצעת האלטרנטיבה של חבר הכנסת רובין
לא נתקבלה.

סעיף 4 - נתקבל.

הסתייגות לחבר הכנסת רובין.

סיימנו את ההצבעה בכל הסעיפים פרט
לפסקה (ב) בסעיף 11 וא טעליה נצביע סחר.

היו"ר י. גורי:

הסיעה הקומוניסטית הגישה את הצעותיה רק
היום. על כן לא הצבענו את הצעותיה. להצעותיה סגמה בולטת וטפורסת
העומדת בסתירה לעקרונות הסונחים ביסוד החוק. ישנה הצעה האוטרת לא
להתיר לסיעה הקומוניסטית את הסתייגותיה. זוהי סככותה הפורטלית.
האם יש סי טטנגד לכך?

הצעותיה של הסיעה הקומוניסטית אינן
נכונות אפילו סכחינתה היא לפי דעתי,
אבל זהו ענינה. סה שחשוב הוא, סנדסה לי כי ועדה אינה יכולה לקבל
עליה להיות אנזורה ולא להעביר הסתייגות. סחר תחליטו סהצעתי אני
עומדת בניגוד לעקרונות החוק ולא תרשו לי להסתייג.

ח. רובין:

הצעה כזאת הועלתה. אני חייב להעלותה בפני
הועדה. לא אסרתי סזאת היא הצעתי.

היו"ר י. גורי:

אני רוצה לסאול אם נציג הסיעה סהציע
הצעות לא הוזמן ליסיבת הועדה כדי לנסק

י. בדר:

את הצעותיו בהתאם לתקנות?

היו"ר י. גורי:

הדיון על הצעותיה ל הסעיה הקוטוביסטית
נתקיים היום לפני ששורת הדין, על כל
פנים לגבי חלק מן ההצעות. עמדנו היום כבר בשולי בעילת הדיון. היו
כבר כמה טעמים שיכולנו בכלל לא להצביע עליהם. לא היינו חייבים להצביע
עליהם, כי לסיעה שמינה מיוצגת בוועדה אין זכות יתר על סיעה המיוצגת
בה. הסיעה ידעה לשתקיימים דיונים בוועדה בעניון זה, אך הכניסה רק
היום את הצעותיה. התעוררה השאלה בוועדה: האם חייבים אנו להצביע
על ההצעות. החלטנו לנהוג לפני ששורת הדין. אולם איני יודע אם יש
מקום לחזור על כל הויכוח.

האם, איפוא, אתה עומד על דעתך שיש
להזמין את הסיעה הקוטוביסטית לישיבה?

י. בדר:

בסקרה זה איני רוצה לעשות כל קשיים.
קודם כל אני רוצה להפנות את תשומת לבו
של יו"ר שלסיעה אין בכלל כל רשות להגיש הצעות, אלא רק לחבר כנסת.
הסיעה הקוטוביסטית נוהגת באופן כסונה. מפילו באותן ועדות שיש לה
בהן נציג כמו למשל בוועדת חוקה, חוק ומשפט - נציגה לא בא אלא
מביט ברגע האחרון רשימה ארוכה ל הצעות.

על כל פנים אני מסיר את התנגדותי.

היו"ר י. גורי:

לחבר הכנסת רובין אני רוצה לוותר:
מטכותה הצנוזורה ניתנה לוועדה עוד על ידי

המועצה הזמנית.

ח. רובין:

אם תצביע לא להביא את ההצעות - לא אתנגד
לכך. מתנגד אני לניטוק.

היו"ר י. גורי:

זה בסדר. לא התכוונתי לכך.
הצעות אלה עומדת בניגוד גמור לכל מגמת
החוק. אין מולי להעסיק את הכנסת בזאת.

ז. שפר:

אני מציע לאפשר הסתייגויות הבאות למחוק
סעיף זה או אחר, אך לא לאפשר הסתייגויות
הבאות להחמיר על הטסקיע לעומת כל מסלם מס.

ט. בז'רנו:

אם כי במטכותה של הועדה לא לאפשר
הסתייגויות, מציע אני לא להתנגד לכך.

א. סטנפ:

אני תומך בהצעת חבר הכנסת שפר.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת שפר - נתקבלה.

היו"ר י. גורי:

בחליט עתה אילו הצעות נתיר כהסתייגויות
ואילו לא.

ה צ ב ע ה

להתיר הסתייגויות:1) למחוק "לעידוד"

(2) סעיף 8 - למחוק.

- (3) סעיף 9 - יימחק
- (4) סעיף 10 - יימחק
- (5) סעיף 20 - יימחק.

לאסור ההסתייגויות הבאות:

- (1) לסעיף 2 - במקום "פטור עליו שבנים" יבוא "חייב בתשלום המס בסעור של 150 אחוז".
 - (2) לסעיף 3 - במקום "פטור מתשלום המס" יבוא "חייב בתשלום המס בסעור של 150 אחוזים".
 - (3) לסעיף 4 (ב') - במקום "פטור מתשלום ארנונת רכוש" יבוא "חייב בתשלום ארנונת רכוש בסעור של 150 אחוזים".
 - (4) לסעיף 7 - בסעיף קטן (2) במקום "תהא פטורה מס הכנסה" יבוא "חייבת בתשלום מס הכנסה בסעור של 90 אחוזים".
 - (5) לסעיף 11 - בסעיף קטן (א) למחוק את הפסקה החל מ"זכאי לקבל מסר... ועד הסוף. במקום זה יבוא "לא יקבל היתר מסר המוצר להוציא מישראל מטבע חוץ".
 - (6) לסעיף 13 - בסעיף קטן (א) במקום "פטורה מתשלום" יבוא "חייבת בתשלום".
- כל ההסתייגויות באסר לפתיקת הסעיף או חלק - יותרו.

י. בדר: בקמתי הבוקר סיו"ר לאפשר לי למסור הודעה טעל במס הכנסת היות ואין לי כל הסתייגויות.

ז. ספר: בקטנו של חבר הכנסת בדר נוצרת את הנוהג. אנו נוהגים או לאפשר לסייע שאינה שותפת בודעה ואסר לא היתה לה אפשרות להשפיע בודעה ולהציע הצעות - סטיית הודעה או לסייע הנמצעת מהצבעה. שתי הדוגמות הללו אינן חלות במקרה זה על חבר הכנסת בדר.

הינ"ר י. גורי: לא ידעתי על הנוהג הזה. נדמה היה לי כי מסירת הודעה כזאת - הנה חוקית. על כן כספנה אלי היום חבר הכנסת בדר בענין זה לא סרבתי.

ז. ספר: אם כך - אני מסיר את התנגדותי.

ח. רובין: לאחר עגין זה של הסייעה הקומוניסטית הנבי לבקס סיו"ר הודעה להודיע לחברי הכנסת על סיעותיהם הטובות שתי המועד להגסת ההסתייגויות ועל חובתם לבוא ליסיבת הודעה, לכסיוזסנו, כדי לבסס את הצעותיהם.

הינ"ר י. גורי: לא פעם הודיע לי חבר הכנסת סנה: איני רוצה שתזמינו אותי.

על כל פנים אני מודיע שאבקש את סר בוזק
לשמור על כך, שכל סיעה ימיינה מיוצגת בוועדה תביש את הסתייגויותיה,
ואם יהיה ברצון המציע לבטל את הצעותיו - יוזמן.

סר בוזק :
אני חושב שמן הדין הוא שארוץ אחרי כל
סיעה וסיעה. חבר הכנסת טנה ידע כי אנו
דנים בחוק זה וטחובתו היה להגיש את הסתייגויותיו בטועד.

היו"ר י. גורי :
לעתים וחוקות בלבד סופיע חבר כנסת כחבר
כנסת ומכניס הסתייגויות. בדרך כלל זה ענין
זה סיעות. על כן לפני שביגט לקריאה שיה של כל חוק יודיע מזכיר הועדה
לסיעות: אם רוצים אתם להכניס הסתייגויות - הכניסו, אך אם לא תעשו זאת
בטועד הנכון - זכות זו לא תעמוד לכם. בטסור על כך בקפדנות.

2. חוק ססי טכס ובלו (סינוי תעריף) תס"ט-1949
=====

היו"ר י. גורי : קורא את הצעת החוק.

סר גפני :
התעריף הקיים היה 30 פרוטה לקילו על בולי
ברזל. אנו העלינו אותו. בולי ברזל טובאים
לסם ססיכת ברזל בנין. רצינו להטיל על בולי ברזל הטובאים במקום ברזל
בנין 45 פרוטה לקילו, אלא שהטפעל היה אז חדש ולא היה לו עוד הנטיון.
הטכסנו אתו ס-10 אלפים הטון הראשונות - על אלה יהיה הטכס זול, ואילו
לאחר שייצרו את 10 אלפים טון אלה בגדילו ל-45 פרוטה. על כן אנו
סכניסים את התיקון הזה עכשיו.

ח. רובין : אני מציע לא לאשר.

י. בדר : גם אני מציע לא לאשר וסוסר לי זכות של
דעה נפרדת בענין זה.

ה צ ב ע ה

הצעתו של חבר הכנסת רובין - לא נתקבלה.

הצעתו של חבר הכנסת בדר - לא נתקבלה.

הצעת המטסלה - ג ת ק ב ל ה.

היו"ר י. גורי : ענין אחר. מה בקשר למקרר החטמלי המופיע
כאן?

סר גפני :
הצו הזה בא לתת פסור גם על סס קנייה
של מקררים חדשים. כלומר יס פה הקלה.
וסה שנאמר "פרט למקרר חטמלי" טכוון לאלה החוזים לאחר חטס טבות
שהות בחו"ל.

י. בדר :
ההבדל בין חוזר לבין עולה חדס הוא טסוכן.
אין להטיל, על כן, סס קנייה על מקררים
חטמליים גם של אלה החוזרים לישראל.

סר ז. סרף :
לפנים היו העולים על כל חפציהם מסוחרים.
אלא שגילינו כנופיה שהתארגנה בפאריס
והעבירה דרך העולים סקררים רבים. על כן פטלנו סקררים חדשים. עתה
נתקלנו בבעית אנשים סטריפוליטניה הטביאים סקררים חדשים. אותם יש
לסחרר מסס קבייה, אבל אין הדבר חל על חושב שחזר לארץ.

ה צ נ ע ה

הצעת המססלה - נ ת ס ב ל ה.

סר גפני :
אנו מציעים לצרף את "מלבן"
לרשימת המוסדות.

ה צ נ ע ה

הצעת המססלה - נ ת ס ב ל ה.

היטיבה בנעלה בסעה 19.40